

Universitätsbibliothek Paderborn

Wyngaerden der sele

Veghe, Johannes

Hiltrup, 1940

22. Kap. Kennelick dat wy unse herte nemant en sullen laten nemen myt
ghewelt dan van cristo

urn:nbn:de:hbz:466:1-30728

myner sunden lelicheit, trecke myn swoerheit, wecke myn
 luggicheit allene um dyns selves guetheit, dat ick dy
 mynne, kenne, soeke, dencke, dancke unde benedije in
 tijt unde in ewicheit. Ysayas scrijft van em selven:¹ Ic sach
 5 enen oven unde byn heet gheworden. O ynnighe sele,
 Ysayas sach den oven langhe to voeren unde van veers, do
 he syn in wendich oghe keerde an unses heren herte. Daer
 mede woert he heet in syng selves herte, ansiende dat de
 beholder der werlt, cristus jhesus, anden cruce wolde ut
 10 leeften sterven um unse leven. Och mochte syn hert^{1*} wer-
 den untsteken in der selven leeften van veers ansiende, woe
 machstu dan alsoe koelt blyven, unbevoelick unde unghes-
 smolten in dyns selves hardicheit. Dy is doch ghegheven
 15 dessen oven nicht allene van veers to siene, mer oick daer
 nae by te komene. Ja et is dy gheorlevet, daer alheel in
 te krupene, also diep alstu selven wildest. Och alstu koelt
 bist, lopet schnell voer dessen oven unde krupet daer in. De
 wonderen dyns heren syn dy open, syn sijd is mytter gla-
 nyen doer steken unde open ghebleven. Daer is kentlick
 20 syns herten leeften to dyn salicheit ut syn mynlicheit. Daer
 machstu over all heet werden in syn leeften untfenghet van
 synen vuer, al werestu koelt als ijs, hard als staal unde
 yseren, du moest daer smelten. Mer doch du en salst nicht
 25 doer lopen noch schnell weder krupen, noch haesteliken by
 gaen, mer toeuen unde blyven, myt vlyte merkende dyns
 heren mynlicheit to dyn salicheit. Dan machstu heet werden,
 gloijch in syn leeften in tijt unde in ewicheit.

XXII. Kap.

Kennelick dat wy unse herte nemant en sullen laten nemen
 30 myt ghewelt dan van cristo.

Na dattu dyn ledige herte ghebracht hebst an dynen bru-
 degom, o ynnighe sele, in dyn gheestelike up staen unde
 he dyn herte vervullet myt syn water, olij, honich unde
 vuer, also dat dyn herte nu over all vloyet overmits yn-
 35 nicheit, barmherticheit, soticheit unde vuricheit unde

^{1*} B. *syns herten hert*

¹ Is. 44, 16.

oick over lopet overmits mynlike medelijdicheit unde
 medelijdiche mynlicheit to aller menschen alle behovicheit,
 anghesien des oversten keysers ghenadicheit um dyns al-
 ler levesten brudegoms mynlicheit unde mildicheit, em
 5 selven ghevende anden cruce allen menschen unde elken
 menschen to eers selves salicheit in tijt unde in ewicheit.
 Voert wilstu dyn herte dy laten nemen myt ghewelt, so en is
 nemand mechtigher dan dyn here. Waerlike nemant en
 mach em wederstaen, he doet all dat he will in hemel unde
 10 in eerden, he is allene boven all mechtich, dyn herte dy te
 nemene, daer he wonderlike hertelike nae staet myt vele
 aerbeydens unde strydens. Och ghif em dyn herte, dan is
 he to vreden unde daermede blyvestu selven oick in vre-
 den. De prophete Naum spreket:¹ O mensche, dyn god sal
 15 swyghen in dyner leeften, dat is, alstu em dyn herte ghe-
 vest, em leefhebbende, dan sal he swyghen unde to vreden
 wesen. Dan is all syn claghen ghedaen, dan is syn ansprake
 ghestillet, dan is all syn oerloch ghesoent, dan bistu in
 vrijheit unde vrede myt em salich in tijt unde in ewicheit.
 20 Item, wilstu dyn herte verbuten, o ynnighe sele, keer dy
 echter an dynen god, he ghift syn herte voer dyn herte.
 Daermede machstu also vele wynnen als syn herte gaet
 boven dyn herte in mynlicheit, in mildicheit, in edelheit,
 in weerdicheit, in soticheit unde in salicheit. Item, wilstu
 25 dyn herte verkopen, soe keer dy oick allene an god. En
 wil dyn herte nicht verkopen voer aller creaturen ghe-
 noechte, noch voer dusent guldene werlde, um dattu daer-
 mede schaden mostest lijden unde unkoepe doen. Want all
 dat buten god is unde beneden god, dat en mach dyn herte
 30 nicht saden noch salighen in tijt noch in ewicheit. Mer
 allene verkope dyn herte gode. Waerlike allene syn wijs-
 heit kennet

¹ Na. 2, 3. Cf. Sof. 3, 17.

dyns herten edelheit, syn rijcheit allene kan betalen dyns
 herten kostelheit unde syn mynlicheit mach allene verkesen
 dyns herten mynlicheit. Claerlike he is dyn beste koep-
 man, hore wat he secht van em selven:¹ Dat rijke der heme-
 len is ghelyck enen koepmanne, de guede peerle soeket
 unde een kostel peerle vyndet. Als he de kostel peerle heeft
 ghevonden, so gaet he unde verkopet all syn guet unde
 kopet de kostel peerle. O hoghe konyck, o weerde keyser,
 o mynlike brudegom, o soete jhesu, o rijke koepmanne, o
 unbescryflike wijsheit, waerlike du bist selven de koep-
 man, als Salomon van dy scrijft,² dattu bist utghegaen
 in veren landen, den budel vull geldes nemestu mede, in
 tijt der vullen manen komestu weder to lande. Och du
 bist utghegaen ut dyn jherusalem in unse jhericho, ut dynen
 hogesten hemel in unse diepe schreyendaal, ut dyn overste
 konynglike stad dyner hoecheit in dat arme, snode dorp
 unser nederheit, um te kopene. Och wat wilstu hijr kopen.
 Dyn is hemel, eerde unde all eer vulheit, wat wilstu doch
 dan kopen. Claerlike dyns selves guet machstu weder
 kopen. Unse herte is de peerle. Dy allene is bekand eer
 kostelheit. Och desse peerle is dyn van beghynne, du had-
 dest se wonderlike ghemaket, vercijrt, verkoren unde ver-
 hoghet um eer edelheit allene ut dyn mynlicheit unde mil-
 dicheit. Och desse peerle, unse herte was ghevallen in
 den dreck, ghetreden under de voeten, bedragghet, over
 all lelick, alsoe dat nemant en achtede eer kostelheit. In
 den dreck woert se ghevonden unde mytten slyke up ghe-
 nomen unde also beslabbet in den unrechten budel ghe-
 steken, myt unrechte langhe tijt untholden unde beseten.
 O wyse koepman, du kandest allene desser peerlen edel-
 heit. Dyns selves guetheit heeft dyn hoecheit ghebughet
 in unse nederheit.

---

¹ Matth. 13, 46.

² Prov. 7, 10.

Also quemestu, um weder te kopene desse edele peerle,
 unse herte. O ghenadighe, o rijke, o milde koepman, alle
 dyn guet verkopestu. In der utersten armoeden levedestu
 unde storvest oick alheel naket anden cruce. Daer koftestu
 5 unse herten myt dyn hertelike mynnen, unse rijcheit myt
 dyn utechte behoevicheit, unse salicheit in tijt unde in
 ewicheit myt dyn allermeeste bangicheit. Warlike all dyn
 guet ghevestu voer desse peerle, de du allene um dyns selves
 guetheit mynnedest, myt dy selven koftest unde betaeldest,
 10 de du selven van allen drecke daer schuerdest, ut den
 slijke up nemest sunder dyn besmytten, dattu desse selve
 peerle mochttest setten int hoghe dyner koninghlike cronen,
 vercijrt boven alle blomen salich in tijt unde ewicheit.
 Paulus secht:¹ O ghi menschen, ghi sijt ghekofyt enen
 15 groten schatt glorificijert unde draghet gode in yuwen
 herten. Paulus secht:² O mensche, ghi synt ghekofyt nicht
 myt verganckiken golde unde silver, mer mytten edelen,
 kostelen bloede des unbevleckeden lammes, cristi jhesu,
 unses heren. Augustinus secht:³ O edel mensche, kennestu
 20 nicht dyns selves kostelheit, so merke myt wat schatte du
 ghekofyt bist. Och en wil doch nicht weder vallen in den
 dreck der sunden. O edel herte, o kostel peerle, dencke
 unde dancke, woe claer unde woe aerbeydelike dy heeft
 gheschuert de ewige, unbegrijpelike puerheit, woe kosteliken
 25 ²⁵* dy gekofyt heeft de allermeeste rijcheit, myt em selven
 dy betalende, woe claerlike dy bekant heeft de unbestraf-
 like wijsheit, woe herteliken dy ghelynnet heeft de un-
 verwynlike guetheit, woe stadeliken dy verkoren heeft de
 aller rijkeste, mildeste wijsheit unde koepman, unde laet
 30 em kopen dyn herte dat em behachlick unde begheerlic
 is unde dy selven salich unde vrolick in tijt

^{1*} B. f he¹ I. Cor. 6, 20.² I. Pet. 1, 18.³ ML. 39, 2042 Serm. 153, n. 2. „Agnosce, homo, quantum
 valeas, et quantum debeas; et dum tantam redemptionis tuae
 perspicis dignitatem, ipse tibi indicito peccandi pudorem.“

unde in ewicheit.

XXIII. Kap.

Kennelic dat wy cristum weder sullen gheven unse herte,
um dat he uns syn herte eerst heeft ghegheven overmits
5 stercke leefte.

Ten lesten, o ynnighe sele, wilstu dyn herte hen gheven,
verschencken eder offeren, claeरlike so heeft dyn brudegom
dat beste unde meeste recht an dyn herte, um dat he dy
syn herte eersten hevet ghegheven, alle dyngen doende
10 ut syn mynlichkeit um dyn salicheit. Augustinus secht:¹ All
dat ut leeften wort ghegheven unde ghedaen, dat en mach
nemand bet betalen dan allene myt leeften. Alstu dan
dynen brudegom betalest unde syns herten leefte weder
antwordest myt dyn herte, so blyvestu nochtan also vele
15 em schuldich als syn herte beter is dan dyn herte. Dat
moetestu em dan voert betalen myt syn herte, ghelecht
up dyn herte, dat is em untfancklick unde dy salich in tijt
unde in ewicheit. O ynnighe sele, alstu dyn herte willest
unde salst schencken dynen heren unde dynen brudegom,
20 so salstu over all merken, woedane wijs he dy ghegheven
syn herte, daer mede lerende, dattu em weder ghevest dyn
herte nae der selven wijse, ghelyc als god sprack toe moy-
ses:² Merke dat exempl, dat up den berghe dy vertonet
is, dattu oick daer nae makest den tabernakel in der woe-
25 stenyen. Aldus salstu, o ynnighe sele, in der woestenyen
dyncs gheesteliken levens bereyden dyncs herten tabernakel
nae der formen des edelen herten dyncs verlosers, dat he
dy vertonet up den berch van kalvarien ut syn mynlike
sterven um dyn salicheit. Och merke daer, woe he dy
30 ghift syn herte, dattu em also weder ghevest dyn herte.
Claeरlike he ghift dy daer syn herte als een stercke borch,
als een ghenoechlick beddiken, als een rijke schatt, als
een kostel gave unde als een lecker spyse.
Eerst als een stercke borch dynr krancheit teghen alle
35 dynen vyanden. Salomon scrijft,³ dat

¹ ML. 40, 959, Manuale c. 18. „*Solus enim est amor ex omnibus animae motibus, sensibus atque affectibus, in quo potest creature, etsi non aequo, respondere auctori, vel de simili mutuam rependere vicem.*“

² Exod. 25, 40.   ³ Prov. 30, 26.